

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקנה - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ז חֲשׁוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְנִי:

ט וּמִי שְׂאוּחֻז בְּמִדְרָגָה זו, "וּמְצִיּוֹן יִסְעֶדְךָ", מִזֶּה מֵאִיר לְבוֹ. כִּי שֵׁם הַלֵּב הוּא עַל-יְדֵי שְׂמֻקְבֵּל וְנִזּוֹן מִשׁוֹפְרָא דְשׁוֹפְרָא (עֵיין זוּהַר פִּנְחָם רט"ז: וּבַדָּף רכ"א:) מַל"ב אֱלֹקִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שֶׁהֵם בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּכָל דָּבָר, שְׂכָלָם נִמְשָׁכִין מִבְּחִינַת ל"ב אֱלֹקִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. וְעַל-יְדֵי הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹר שְׂמֻקְבֵּל הַלֵּב מַל"ב אֱלֹקִים הַנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּנוּצֵץ פָּנָיו בְּאוֹר הַזֶּה, בְּבְחִינַת (מְשָׁלִי ט"ו): "לֵב שָׂמַח יִיטֵב פָּנִים", וְכִשְׁפָּנָיו מְאִירוֹת בַּהֲזַדְכָּוֹת הַזֶּה, אֲזִי יוּכַל הָאֲחֵר לְרְאוֹת פָּנָיו בַּפָּנִים הַזֶּה כְּמוֹ בְּמִרְאֵהוּ, וְלִהְתְּחַרֵּט וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (דְּבָרִים ה'): "פָּנִים בְּפָנִים דְּבָר ה' עִמָּכֶם", הֵינּוּ עַל-יְדֵי שֵׁשׁ עִמָּכֶם דְּבוֹר ה', הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּנוּצֵץ הַפָּנִים וּמְאִירוֹת כָּל כָּף, עַד שְׂיֻכַּל לְהִתְרְאוֹת פָּנִים בְּפָנִים:

וְזֶה: עַד לָא הָיִי מִתְקַלָּא - הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ, הַנִּקְרָא מִתְקַלָּא, עַל שֵׁם שְׂשֻׁקֶל הַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִצּוֹנוֹ הָאוֹתִיּוֹת כַּנ"ל, בְּבְחִינַת (אִיּוֹב כ"ח): "לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מְשָׁקֶל", שְׂשֻׁקֶל הַקֶּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּף וְכָף אוֹתִיּוֹת לְכָל דָּבָר וְדָבָר, כִּדִּי שִׁיחִיָּה לוֹ טַעַם וְרִיחַ וְתִמְוֵנָה הַזֹּאת כְּפִי רִצּוֹנוֹ כַּנ"ל.

וְקֶדֶם שֶׁהָיָה הַלְשׁוֹן-הַקֶּדֶשׁ בְּשְׁלֵמוֹת לָא הָיִי מִשְׁגִּיחִין אֲפִין בְּאֲפִין - עֲדִין לֹא הָיָה בְּחִינַת 'פָּנִים בְּפָנִים', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְבְחִינַת פָּנִים מְאִירוֹת הַנ"ל שֶׁהֵם בְּחִינַת 'פָּנִים בְּפָנִים', כִּי אִם עַל-יְדֵי בְּחִינַת מִתְקַלָּא, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן

הַקֹּדֶשׁ כַּנ"ל, כִּי עֵקֶר בְּחִינַת פָּנִים בְּפָנִים הוּא עַל-יְדֵי "דְבַר ה' עִמָּכֶם" כַּנ"ל. וְזֶה: עַד לָא הָיִי מִתְקַלָּא, הֵינּוּ בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁעֵקֶר שְׁלֵמוֹתוֹ עַל-יְדֵי תַרְגּוּם, שֶׁהוּא נִגְהַ הַנְּקָרָא 'תְּקַלָּא' כִּידוּעַ:

וְזֶהוּ: הַחֲלוּק בֵּין הַשׁוֹמֵעַ מִפִּי הָרַב, אִזּוּ מִפִּי הַתְּלָמִיד, אִזּוּ מִפִּי הַסֵּפֶר. כִּי הַצְּדִיקִים הֵם "גְּבוּרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ" (תְּהִלִּים ק"ג), שֶׁהֵם עוֹשִׂים וּבּוֹנִים הַדְּבָר שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ הַלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ שָׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם, בְּבְחִינּוֹת "נִמְלָךְ בְּנִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים וּבְרָא אֶת הָעוֹלָם" (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ח), כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁעִשׁוּעִים שֶׁרָאָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּקְבַּל מִנִּשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל צְדִיקִים, עַל-יְדֵי-זֶה "בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאִם" (תְּהִלִּים ל"ג), הֵינּוּ שֶׁנִּעֲשָׂה הַדְּבָר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שָׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם, כִּי הַצְּדִיקִים הֵם בְּבְחִינַת "עֹשֵׂי דְבָרוֹ", שֶׁהֵם עוֹשִׂים הַדְּבָר שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּדְבַּר וַיִּבְרָא אֶת הָעוֹלָם: וְכָל זֶה הָיְתָה קֶדֶם הַבְּרִיאָה. גַּם עַכְשָׁיו, כְּשֶׁרוֹצִים הַצְּדִיקִים לְשָׁמַע אֵיזֶה דְבָר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם עוֹשִׂים תְּחִלָּה אֶת הַדְּבָר וּבּוֹנִים אוֹתוֹ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים זֹכִים לְשָׁמַע דְּבוּרֵים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְצָא שֶׁאֵלוֹ הַדְּבוּרִים נִתְּהוּ וְנִבְנוּ עַל-יְדָם. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ק"ג): "עֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשָׁמַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ" – כְּשֶׁרוֹצִים לְשָׁמַע דְּבוּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם עוֹשִׂים תְּחִלָּה אֶת הַדְּבָר בְּבְחִינַת "עֹשֵׂי דְבָרוֹ" כַּנ"ל, וְאַחֲרֵי-כֵן שׁוֹמְעִים אוֹתוֹ הַדְּבָר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבְחִינַת "לְשָׁמַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ", כִּי בְּזֶה הַדְּבָר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדַבֵּר עִמָּם.

וְשְׁלֵמוֹת הַדְּבָר שֶׁל לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ תְּלִיָּא בְּיַרְאָה, בְּבְחִינַת "עֲשָׂאָה כְּאוּצָר" כַּנ"ל, וַיִּרְאָה תְּלִיָּא בְּאוּדְנִין' (תְּקוּוֹן ע). נִמְצָא כְּשֶׁהַצְּדִיק שׁוֹמֵעַ הַדְּבָר שֶׁל

חוק נתן ולא יעבור

תתקל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תורה מפי הקדוש-ברוך-הוא, יש להדבור שלמות, כי הדבור תלוי ביראה, והוא שומע הדבור בבחינת "לשמע בקול דברו". נמצא מי ששומע מפיו בעצמו, מקבל דבור לשון הקדש בשלמות, הינו ביראה, כי זה הלשון-הקדש יש לו שלמות מחמת בחינת "לשמע בקול דברו", כי שלמות הדבור תליא ביראה, והיראה תליא באודנין כנ"ל; אבל מי ששומע מפי אחר הוא רחוק מזה השלמות, כי כבר ירד ממדרגתו:

וזה: ה' שמעתי שמעך יראתי - כשהשמיעה מפי הצדיק בעצמו, שהוא שומע מפיה, בבחינת "עשי דברו לשמע בקול דברו". וזה שמעך, שהוא שומע ממך, הינו מפי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, אזי יראתי, כי עקר היראה תליא באודנין, ואז יש שלמות לשון-הקדש הנ"ל. וזה: ה' פּעֵלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חִיָּהוּ. חִיָּהוּ - פִּרְשׁ רַש"י: 'עוֹרְרוּ', הינו שנתעורר פּעֵלְךָ, הינו כח מעשה בראשית נתעורר. בְּקֶרֶב שָׁנִים - אל תקרי 'בְּקֶרֶב שָׁנִים' אלא 'בְּקֶרֶב שָׁנִים' (כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה, סוטה מ"ט) - שנים מקרא, דהינו לשון הקדש, על-ידי לשון הקדש בשלמות, הנשלם על-ידי היראה דתליא באודנין, נתעורר ונתנוצץ כח מעשה בראשית שנברא על-ידי לשון הקדש.

וזה שפרש רש"י: תפלה לחבקוק על שגיונות - כתרגומו, שעקר שלמות לשון הקדש על-ידי התרגום כנ"ל. וזה: על שגיונות, כי שגיונות הוא בחינת תרגום, כי תרגום הוא בחינת עץ הדעת טוב ורע, שמערב טוב ורע; וכן הוא השוגג, שיש בו גם כן טוב ורע, שהמעשה הוא רע, וכונתו טוב:

השמות השפכים לתורה הזאת

וּבֵין לומד בַּסֵּפֶר לְשׁוֹמֵעַ מִפִּי הַחֲכָם יֵשׁ חֲלוּק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי סֵפֶר הוּא רַק לְזִכְרוֹן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת י"ז): "כָּתַב זֹאת זְכוֹרֹן בַּסֵּפֶר". וְהַזְכוֹרֹן הוּא בְּכַח הַמְדַמָּה, כִּי גַם בְּהִמָּה יֵשׁ לָהּ זְכוֹרֹן, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹאִים, שֶׁגַם בְּהִמָּה זֹכֵרֶת שְׁבַמְקוֹם זֶה נִשְׁכָּח כָּלֵב וְהִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם. וְעַל כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה: 'דְּבָרִים שֶׁבְעַל־פִּיהָ אֵי אֵתָהּ רֵשָׁאֵי לְאָמְרָם בְּכָתָב' (גִּטִּין ס:). וַיֵּשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ, כִּי בְּאֵמֶת זֶה הַמְקָרָא "כָּתַב זֹאת זְכוֹרֹן בַּסֵּפֶר" הֵנ"ל נֶאֱמַר עַל תּוֹרָה שֶׁבְכָתָב, שֶׁצָּרִיכִין דְּזִקָּא לְכָתְבָהּ [כָּל זֶה שֶׁמֵּעֵתִי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּעֵת שֶׁכָּתַבְתִּי לְפָנָיו תּוֹרָה הֵנ"ל, וְלֹא בַּאֲר עֲנִין זֶה הֵיטֵב]:

וְזֶה סוּד מַה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲדָרִין ל"ח:): 'אָדָם הָרֵאשׁוֹן מְשׁוּךְ בְּעַרְלָתוֹ הִיָּה'; 'אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּלִשׁוֹן אֲרַמִּית סִפֵּר'. וְהָבֵן מְאֹד, כִּי עַל־יְדֵי לִשׁוֹן אֲרַמִּית, שֶׁהוּא לִשׁוֹן תַּרְגוּם, מְשַׁכָּח וַיִּנָּקֶה הָעַרְלָה, שֶׁהוּא רַע הַכּוֹלֵל, מִלִּשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ, מִבְּרִית קֹדֶשׁ כַּנִּל, עַיִן שָׁם הֵיטֵב.

כִּי עַקֵּר פְּגַם הַבְּרִית, שֶׁהוּא רַע הַכּוֹלֵל, בְּחִינַת לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים, יִנְיָקָתָם עַל־יְדֵי לִשׁוֹן תַּרְגוּם, שֶׁהוּא בְּחִינַת נִגְהָ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה הֵם עוֹלִים לִינֵק מִלִּשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ, מִבְּרִית קֹדֶשׁ כַּנִּל, כִּי עַקֵּר הַמִּתְקַלָּא וְהַנְּפִיזוֹן וְהַבְּחִירָה הוּא בְּבְחִינַת נִגְהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּרְגוּם, כִּי נִגְהָ נִקְרָא 'תְּקָלָא' כַּנִּל. וְזֶהוּ: 'אָדָם הָרֵאשׁוֹן מְשׁוּךְ בְּעַרְלָתוֹ הִיָּה'; 'אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּלִשׁוֹן אֲרַמִּית סִפֵּר', כִּי הָא בְּהָא תְּלִיָא, כִּי עַקֵּר פְּגַם הַבְּרִית, בְּחִינַת מְשׁוּךְ בְּעַרְלָתוֹ, נִמְשָׁךְ עַל־יְדֵי לִשׁוֹן אֲרַמִּית, שֶׁהוּא לִשׁוֹן תַּרְגוּם, כְּשֵׁאִין מֵעַלִּין אוֹתוֹ לְלִשׁוֹן הַקָּדוֹשׁ כַּנִּל:

סדר קצור לקווי מורה ר"ן הי"פני:

יב רחיצת מים חמין בערב שבת קדש היא בחינת תקון הברית וכן קריאת הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום היא גם כן בחינת תקון הברית:

וג על ידי שמעלה הטוב שבתרגום ומשלים את הלשון הקדש שבו נברא העולם שהוא בחינת שבירת ובטול תאות נאוף. על ידי זה נתגדל ונתעורר הכח של האותיות של לשון הקדש שיש בכל דבר שבועולם שהם כח השם שבכל מעשה בראשית: יד ומי שזוכה לזה כפי"ל אזי זוכה לאכילה ושתיה ושאר תענוגים כמו שצריך. כי צריכין שתהיה עקר אכילה ושתיה ושאר תענוגים מהתנוצצות האותיות שבכל דבר בבחינת: "ויאכל וישת ויטיב לבו" (רות ג' ז), שהיתה אכילתו ושתיתו מהארת והתנוצצות האותיות של שלשים ושנים אלקים שבמעשה בראשית שיש בכל דבר שזהו בחינת ברפת המזון (זהר הקדוש חלק ב רי"ח.) כי המזון נתברך על ידי שלמות לשון הקדש על ידי שמעוררים ומאירים את האותיות שבכל דבר:

טו מי שהוא חכם לבד יכול להבין בחכמתו ולידע האותיות שיש בכל דבר (כמבאר בפנים). אבל שירגיש ויתענג רק מהצרופי אותיות בבחינת ויאכל וישת כפי"ל לזכות שיהיו כל תענוגיו רק מהאותיות שבכל דבר זה אי אפשר כי אם בשזוכה לשלמות לשון הקדש. דהינו בשזוכה לשבר תאות המשגל לגמרי ולהשלים את הלשון הקדש עד שיביא התנוצצות חדש בלשון הקדש, דהינו בהאותיות שבכל דבר. ועל ידי זה זוכה לבחינת: "ומציון יסעדך" (תהלים כ' ג) שתהיה סעדתו דהינו אכילה ושתיה וכל התענוגים מציון וסימן האותיות המציינים ומסמנים בכל דבר:

טז ומי שאוּחזוּ בְּחִינָה זֹאת מִזֶּה מֵאִיר לְבוֹ כִּי שֵׁם הַלֵּב הוּא עַל־יְדֵי שְׂמֻקְבֵּל וְנִזּוֹן מִשׁוּפְרֵי דְשׁוּפְרָא (זִהְר־הַקְדוּשׁ ח"ג רכ"א:) מַל"ב [מִשְׁלָשִׁים וּשְׁנַיִם] אֱלֹקִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְכוּ' פַּנ"ל. וְעַל־יְדֵי הַתְּנוּצָצוֹת הָאֹר שְׂמֻקְבֵּל לְבוֹ מַל"ב [מִשְׁלָשִׁים וּשְׁנַיִם] אֱלֹקִים הַנ"ל עַל־יְדֵי־זֶה מִתְּנוּצֵץ פָּנָיו בְּאֹר הַזֶּה וְזוֹכֶה לְזִכְךָ אֶת הַפָּנִים כָּל־כָּךְ עַד שְׂיֻכַּל לְעֹזֵר אַחֲרַיִם בְּתִשׁוּבָה עַל־יְדֵי שְׂיֻסְתְּכֵלוּ בַּפָּנִים שְׁלוֹ לְבַד שְׂיֻרְאָה כָּל אֶחָד אֶת עֲצָמוֹ בַּפָּנִים שְׁלוֹ כְּמוֹ בְּמִרְאָה וְיֻרְאָה אֵיךְ הוּא מְשַׁקֵּעַ בְּחֻשָׁךְ. עַד שֶׁבִּלְא תוֹכַחַה וּבִלְא מוּסָר יַעֲזֹר אֶת חֲבֵרוֹ בְּתִשׁוּבָה רַק מִמָּה שְׂיֻבִיט בַּפָּנִים הַמְּאִירוֹת שְׁלוֹ לְבַד:

סדר תשי פוּחְר"ן הַיּוֹפְנִי:

מקום לידתו וישיבתו ונסיעותיו וטלטוליו:

קד (א) לְדָתוֹ הָיְתָה בְּקַהֲלֵת־קֹדֶשׁ מְזֻבֵּז, וְנִכְנַם לְבְרִית מִיֵּלָה בְּשִׁבַת הַגָּדוֹל. וְכָל שְׁנוֹתָיו הָיוּ כְּפִי הַנְּשַׁמֵּעַ בְּעֶרְךָ אַרְבָּעִים שָׁנָה פְּחוֹת מְעַט. כִּי בַשָּׁנָה הָאֲרָבָעִים נִפְטַר וְנִסְתַּלַּק לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּיַרְח הָאֶתְנַיִם בְּחַג בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי יוֹם רְבִיעֵי שֶׁל סְכוּת ח"י תִּשְׁרִי תִקְע"א בְּאוֹמֵין הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר בָּהּ בַּחַיִּים חֵיווֹתוֹ לְשֹׁכֵב שֵׁם כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר. וְאַחֲר־כֵּן שָׁמַעְתִּי שְׁשָׁנוֹתָיו לֹא הָיוּ כִּי אִם שְׁלָשִׁים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה וַחֲצִי וְכִפִּי הַנְּרָאָה כֵּן הָאֱמֶת. (וְיִדוּעַ כִּי בַשָּׁנָה תִקְל"ב הָיָה רֹאש־חֹדֶשׁ נִסָּן בְּשַׁבַּת וְזֶה הַיּוֹם שֶׁנּוֹלַד בּוֹ רַבֵּנוּ וְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה לְשָׁנֵי הַדְּעוֹת הַנ"ל)

קה (ב) מִן יוֹם לְדָתוֹ עַד שְׁנַת־גִּדּוֹל וְנַעֲשֵׂה בַר מְצוּהָ עַד כְּנִיסָתוֹ לַחֲפָה הַכֹּל הָיָה בְּקַהֲלֵת־קֹדֶשׁ מְעֻזְבוּז. וְכָבֵר מְבֹאֵר קֶצֶת פְּחוֹת מִטְּפָה מִן הַיָּם מֵעַנִּין עֲבוּדָתוֹ שָׁגַם בְּאֵלוֹ הַיָּמִים בְּיָמֵי קִטְנוּתוֹ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקלל » צמח מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" »
» חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות »

מִמֶּשׁ הַתְּעוֹרָר לְעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְהַנְּשׂוֹאִין שְׁלוֹ הָיוּ
בְּמַעַדְוֹעֲדוֹוֹקָע כִּי מִשָּׁם נִשְׁתַּדֵּד עִם בֵּת הַרְבָּנִי הַנָּגִיד הַמְּפָרָס
בְּתוֹרָה וּבִירָאָה מוֹרְנוּ רַבִּי אֶפְרַיִם זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ. וְחוֹתְנוּ הָיָה
אִישׁ נְכָבֵד מְאֹד וּמִיָּחַם מְקוֹר חֶצְבוֹ הָיָה בְּזֹאֲסֵלֶאב. אֶךְ אַחֲר־כֵּן
נִתְגַּלְגַּל הַדָּבָר עַד שֶׁקָּבַע יְשִׁיבָתוֹ בְּכִפָּר אוֹסִיאֲטִין וּבִשְׂאָר כְּפָרִים
שֶׁהֵם מֵהִישׁוּב שֶׁל מַעַדְוֹעֲדוֹוֹקָע, וְהָיָה מִחֲזִיק כְּפָרִים הַנִּ"ל וְהָיָה
מְפָרָס בְּשֵׁם טוֹב בֵּין כָּל הַצְּדִיקִים הַמְּפָרָסִים שֶׁכָּלם נִתְאַכְסְנוּ
אַצְלוֹ כִּי הָיָה אִישׁ חָשׁוּב מְאֹד. גַּם אֲשֶׁתוֹ הָיָה חַמּוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ הִיָּתָה אֲשֶׁה כְּשָׂרָה מְאֹד, וְזָכָה לְהִתְחַתֵּן עִם רַבְּנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ.

וְתִכְף בְּיוֹם הַחֶפְזָה אַחֲרֵי יְצִיאָתוֹ מֵהַחֶפְזָה הָיָה מְשִׁתּוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע
לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְנִתְחַבֵּר תִּכְף עִם רַבִּי שֶׁמַּעוֹן בְּרַבִּי בְּעַר, וּמֵאֲזו
הָיָה עוֹסֵק בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בְּכָפָרִים הַנִּ"ל וַיִּגַּע וְטָרַח בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם
בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ וְכוּ'.

וְהָיָה נוֹסֵעַ מִשָּׁם לְפָרָקִים לְמִזְבוֹז, וְחֹזֵר וְנֹסֵעַ מִמִּזְבוֹז לְשָׁם וְגַם
הָיָה דוֹרְכוֹ לְדַבֵּר לְפָרָקִים עִם אֲנָשִׁים בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם וְהָיָה מְעוֹרָר
מְאֹד וְהַמְּשִׁיד אֶת לְבָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁתּוֹקְקוֹת נְמָרִץ מְאֹד
וּבְרִבּוֹת הַיָּמִים וְשָׁנִים שֶׁהָיָה מִתְעַנֶּה וּמִתְיַגַּע מְאֹד בְּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם
וּבְהִתְבוֹדְדוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְנִסְיוֹנוֹת אֵין מְסָפֵר וְהוּא עֲדִין הָיָה יוֹשֵׁב
בְּכִפָּר הַנִּ"ל עַל שֶׁלַּחַן חוֹתְנוֹ.

בְּתוֹךְ כֵּן הִתְחִילוּ קְצָת אֲנָשִׁים לְהִתְקָרֵב אֵלָיו קְצָת גַּם בְּהִיּוֹתוֹ
יוֹשֵׁב עַל שֶׁלַּחַן חוֹתְנוֹ בְּכִפָּר הַנִּ"ל, וְהַכֵּל הָיָה בִּימֵי נְעוּרָיו מִמֶּשׁ
קִדְּם הָיָה בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה כִּי הָיָה זָרִיו גְּדוֹל בְּעֲבוֹדָתוֹ וְגַם
הִתְחִיל בְּקִטְנוּתוֹ מִמֶּשׁ כְּנֹזְכָר לְעִיל:

סדר האלה-בית הימיני:

עא. אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את פיו בשעת מריבה. עב. מי ששוכח דבר אחד מתלמודו, על-ידי זה קמים עליו בעלי מחלקת. עג. על-ידי מחלקת שחולקין על הצדיק, נתעוררים מלחמות. עד. כשדוברים על האדם, אזי יש כח ביצר הרע להגביר את עצמו על זה האדם, שדוברים עליו, וצריך לבקש רחמים על זה. עה. מי שקשה לקבל פנים, הוא מעלמא דנוקבא. עו. למריבה, השכם והערב לבית-המדרש ולמד תורה. או כשאי אפשר לדון אותם, תתפלל עליהם והקדוש-ברוך-הוא יפילם, ואל תמסר אותם לשׂר. עז. כל שיש לו קנאה על חברו ודומם, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו דין. עח. אל תריב עם אדם שהוא תקיף ממך, אף-על-פי שהוא מכף אותך לדבר בלתי הגון. אכל אם יש לו אימת שׂר, תלך עמו אל השׂר ואל תעשה הדבר בלתי הגון. עט. על-ידי לשון הרע נופלים במלחמה. פ. מי שאין אומר לשון הרע, הוא מנצח. פא. שנה ופרש, על-ידי זה אויביו רודפין אותו. פב. כשאשתו של אדם שופעת דם בלא עת נדתה, בידוע שאיזה שנאה נתעורר עליו. פג. כשהצדיק יש לו מחלקת עם אחד ויכול להציל את עצמו עם ממון, יציל את עצמו ואל ישתמש בצדקתו. פד. בכל בעלי מחלקת נתגלגלים שם ניצוצין מנשמת דתן ואבירם. פה. המחלקת שיש בין שני צדיקים לטובת ישראל, תדע שגם למעלה יש שני מלאכים שגם הם חולקים גם-כן, ואין להם מכריע אלא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. פו. מי ששומע חרפתו ושותק, על-ידי זה נתבטל מפניו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו. פז. דעתו של הקדוש-ברוך-הוא נוטה תמיד אחר הרב, אבל אם הרב הם רשעים, אין דעתו נוטה אחריהם. פח.

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקלו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי מצדד מצדדי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אין מלמדין זכות על המסית. פט. כשיש מחלקת משני אנשים, ולכל אחד יש לו אנשים המצדדים לו, כשגוזרים מיתה למעלה, חס ושלום, על אחד מאנשי המחלקת, מתחילין מן הקטן שבהם ולא מן האיש שהוא עקר במחלקת.

סדר שיחות הר"ן הי"א:

לא ראוי להזדרז להתפלל תמיד בבקר השכם בכל מה שיוכל פי לפי גדל מעלת התפלה שיקרה מעלתה מאד מאד, מי יודע אם יזכה אחר כך להתפלל, על-כן כל מה שיוכל להקדים עצמו ראוי לו לזרו מאד ולהקדים:

לב צריך לחזק את עצמו באמונה ולבלי לכנס בחקירות כלל ולבלי לעין כלל בספרים של מחקרים רק להאמין בהשם יתברך באמונה לבד בלי שום חקירות כלל ואף-על-פי שנדמה לנו שההמון עם הם רחוקים מחקירות ואינם מחקרים כלל, אף-על-פי-כן באמת כלם הם מערבים בחקירות כי כל אחד ואחד יש לו חקירות ואפלו קטנים באים על מחשבתם חקירות ובלבולים אבל באמת צריך כל אחד ואחד לזהר מאד להרחיק החקירות מלבו ולהשליכם מלבו לגמרי לבלי להיות חס ושלום, שום חקרן כלל, רק להאמין בה' ובצדיקים אמתיים באמונה לבד בלי שום חקירות כלל כי כבר זכינו לקבל תורתנו הקדושה על-ידי משה רבנו עליו השלום, וכבר היה לנו צדיקים רבים גדולים ונוראים בכל דור ודור וראוי לנו לסמוך עליהם בלי שום חקירות, ולילך בעקבותם להאמין בהשם יתברך בפשיטות ולקיים תורתו ומצוותיו באשר מסרו לנו אבותינו הקדושים:

וכשאדם הולך בתמימות באמונה לבד בלי שום חקירות יכול לזכות שיעזר לו השם יתברך שיבוא לבחינת רצון שהוא למעלה

מחכמה כי באמת חכמה דקדשה הוא למעלה מאמונה, אבל
אף-על-פי-כן אנו צריכים לבלי לילך בחכמות וחקירות רק
באמונה לבד כי אמונה הוא דבר חזק מאד, ואזי כשהולך
באמונה לבד בלי חקירות וחקמות אזי זוכה לבוא לבחינת רצון
שהוא למעלה אפלו מחכמה דהינו שיזכה שיהיה לו רצון מפלג
חזק מאד אליו יתברך בהשתוקקות נמרץ מאד עד שלא ידע מה
לעשות כלל מגדל ההשתוקקות ויצעק וכו' אך יש חקרן שהוא
בתוך לב בני אדם דהינו הבעל דבר שהוא מכנים חקירות בלב
האדם וצריכין להכניעו ולגרשו, לגרש מלבו כל החקירות ולחזק
את עצמו באמונה כנזכר לעיל:

ודע כי יש עברות שהם מכניסים בפירות באדם ויש שבאים
עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדשה כראוי
ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם כי יש
עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה כנ"ל ולזה צריכין
בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חם ושלום,
ראוי לו להתבייש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה או שעשה
מעשים כאלו שבא לזה שיבואו לו מחשבות כנגד אמונתנו
הקדושה "וכבוד ה' מלא את כל הארץ" (במדבר י"ד-כא) כי "מלא
כל הארץ כבודו" (ישעיה ו-ג) ועליו באים מחשבות חם ושלום,
לגרשו ולעקרו חם ושלום, מאלקים חיים אשר הוא חי החיים
יתברך ויתעלה שמו ואין צריך לבאר גדל הבושה שראוי שיהיה
לו כשבאים עליו מחשבות כאלו חם ושלום ועל-ידי בושה ולב
נשבר על ידי זה מגרש ומשבר החקירות והמחשבות הנ"ל:

סדר שלחן ערוך היומני:

(יט) אין ש"צ רשאי לענות אמן אחר ברכה של כהנים: (כ) אם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקלח - צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ש"צ כהן אם יש שם כהנים אחרים לא ישא את כפיו: (ולא יאמרו לו לעלות או ליטול ידיו אבל אם אמרו לו צריך לעלות דהוא עובר בעשה אם אינו עולה) (מרדכי פרק הקורא עומד והגהות מיימוני פרק ט"ז דתפלה ואגור) ואפילו אין שם כהן אלא הוא לא ישא את כפיו אא"כ מובטח לו שיחזור לתפלתו בלא טירוף דעת שאם הוא מובטח בכך כיון שאין שם כהן אלא הוא ישא את כפיו כדי שלא תתבטל נשיאות כפים וכיצד יעשה יעקור רגליו מעט בעבודה ויאמר עד ולך נאה להודות ויעלה לדוכן ויברך ברכת כהנים ויקרא לו אחר ומסיים החזן שים שלום ואם המקרא כוון לתפלת ש"צ מתחלה ועד סוף עדיף טפי שיסיים המקרא שים שלום: (כא) אין הכהנים רשאים לנגן בברכת כהנים שנים או שלשה נגונים משום דאיכא למיחש לטירוף הדעת ואין לנגן אלא נגון אחד מתחלה ועד סוף: (כב) משתדלין שיהא המקרא ישראל וכשהחזן כהן יעמוד ישראל אצלו ויקרא כהנים ויקרא אותם והחזן עומד ושותק: (כג) בשעה שהכהנים מברכים העם לא יביטו ולא יסיחו דעתם אלא יהיו עיניהם כלפי מטה כמו שעומד בתפלה והעם יכוונו לברכה ויהיו פניהם כנגד פני הכהנים ולא יסתכלו בהם: הגה וגם הכהנים לא יסתכלו בידיהם על כן נהגו לשלשל הטלית על פניהם וידיהם חוץ לטלית ויש מקומות שנהגו שידיהם בפנים מן הטלית שלא יסתכלו העם בהם (כ"י): (כד) עם שאחורי הכהנים אינם בכלל ברכה אבל מלפניהם ובצדיהם אפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת ולאחריהם נמי אם הם אנוסים כגון עם שבשדות שהם טרודים במלאכתן ואינם יכולים לבא הם בכלל הברכה: (כה) בית הכנסת שכולה כהנים אם אין שם אלא י' כולם עולים לדוכן למי מברכין לאחיהם שבשדות ומי עונה אחריהם אמן הנשים והטף ואם יש שם יותר

מעשרה היתרים מעשרה יעלו ויברכו והעשרה עונים אחריהם
 אמן: (כו) בשעה שמברכין אין לומר שום פסוק אלא ישתקו ויכוונו
 לברכה: הגה ומכל מקום עכשיו שהכהנים מאריכין הרבה בנגונים נהגו
 גם כן לומר פסוקים וכמו שנתבאר לעיל סימן נ"ז לענין ברכו אך יותר טוב
 שלא לאמרם (ד"ע): (כז) כהן אינו רשאי להוסיף מדעתו יותר על
 השלשה פסוקים של ברכת כהנים ואם הוסיף עובר על בל תוסיף:
 (כח) כהן שנשא כפיו ואח"כ הלך לבית הכנסת אחר ומצא צבור
 שלא הגיעו לברכת כהנים יכול לישא את כפיו פעם אחרת: (כט)
 כהן שלא התפלל עדיין ומצא צבור מתפללין נושא כפיו ואין
 התפלה מעכבתו: (ל) מי שיש לו מום בפניו או בידיו כגון שהם
 בזהקניות או עקומות או עקושות (בוהקניות פי' מין נגע לבן ורש"י פירש
 לינטלי"ש בלעז. עקומות כפופות. עקושות לצדדיהן וחר"ן פי' עקומות שנתעקמה ידו
 אחרונית עקושות שאינו יכול לחלק אצבעותיו) לא ישא את כפיו מפני שהעם
 מסתכלין בו והוא הדין למי שיש מומין ברגליו במקום שעולים
 לדוכן בלא בתי שוקים וכן מי שרירו יורד על זקנו או שעניו
 זולפות דמעה וכן סומא באחד מעיניו לא ישא את כפיו ואם היה
 דש בעירו דהיינו שהם רגילים בו ומכירים הכל שיש בו אותו מום
 ישא כפיו ואפילו הוא סומא בשתי עיניו וכל ששהה בעיר ל' יום
 מקרי דש בעירו ודוקא בעירו אבל אם הולך באקראי לעיר אחרת
 ושהה שם ל' יום לא ואפילו לא בא לדור שם להיות מבני העיר
 אלא בא להיות שם מלמד או סופר או משרת שנה או חצי שנה
 חשוב דש בעירו בל' יום:

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

שעו: על כן באתי להפיל תחנתי לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אב
 החסד אב הרחמן, הגואל ממות ופודה משחת, עשה למען בריתך

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקן
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֲשֶׁר חָתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וַחֲמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְקוֹמָה בְּעִזְרָתֵנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ שְׁנוֹזְכָה לְקִדְשׁ וּלְטִהָר עֲצִמָנוּ בְּקִדְשֵׁי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִגַּן עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֵהִיָּה נִשְׁמָרִים מִכָּל דְּבַר רָע שֶׁלֹּא נִהְרָהָר בַּיּוֹם שׁוֹם הִרְהוֹר בְּעוֹלָם, וְלֹא נָבֵא לְיַדֵּי טְמֵאָה בְּלִילָה וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִיָּנִי פָּנִים הַבְּרִית שְׁבַעֲוֹלָם, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנָּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים, אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרוּ עַל יִצְרֵיהֶם לְמַעַן כְּבוֹדְךָ וְעֲמָדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְכָפוּ אֶת יִצְרָם וְקִדְּשׁוּ אֶת שְׁמֶךָ, עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְקִדְשֵׁי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצוֹנְךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֲשֵׂה, וְחוֹסֵה עָלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְקִדְּשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ בְּקִדְשֵׁיךָ הָעֲלִיזָה בְּאִפְסוֹ שְׁנוֹזְכָה גַּם כֵּן לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

שְׁעוֹ: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק וּבְאִיזָה דֶּרֶךְ וּבְאִיזָה עֲצָה וּבְאִיזָה תַּחְבּוּלָה אוֹכֵל לְהַתְּחִיל לְפָרֵשׁ אֶת לְבָבִי לְפָנֶיךָ וּבְאִיזָה דֶּרֶךְ וּבְאִיזָה זְכוּת אוֹכֵל לְרִצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ עַל כָּל הַחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שֶׁחֲטָאתִי וְשָׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשְׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַי וּבְשִׁמְיַעַת הָאֵזֶן וּבְשִׁאֵר חוֹשִׁים מִי יוֹכֵל לְסַפְּרָם מִי יוֹכֵל לְפָרְטָם אֲפֹלוּ בְּדֶרֶךְ כָּלָל וְעַל אִיזָה מֵהֵן אֲבַקֵּשׁ קֹדֶם, עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיִּשְׁנוֹת, עַל הַנְּגִלוֹת אוֹ עַל הַנְּסֻתָרוֹת עַל הַכָּלָל אוֹ עַל הַפְּרָט, עַל הַגְּדוֹלוֹת אוֹ עַל הַקְּטָנוֹת כִּי גַם הַפְּגָמִים הַקְּטָנִים שֶׁבְּקְטָנִים בְּעֶרְכֵי, הֵם פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים, לְפִי עֵצֶם גְּדֻלָּתְךָ וְרוּמּוֹתְךָ: שְׁעָה: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם פָּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי, לְמַרְחָק כְּמוֹנֵי, לְנִרְדָּף כְּמוֹנֵי עִזְרָנִי לְפָרֵשׁ אֶת לְבָבִי הַמֵּר לְפָנֶיךָ, כִּי נִפְשִׁי מָרָה לִי

מֵאֵד מְאֵד עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת וּלְהַתְקִים אֲפִלוּ שְׁעָה אַחַת מֵעֶצֶם מְרִירוֹת לְבִי, כִּי פָגַמְתִּי בְּהִבְרִית קֹדֶשׁ בְּמִקּוֹר הַחַיִּים:

שְׁעֵט: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי כָל יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ לֹא יִסְפִּיקוּ לְהַתְּוֹדוֹת וּלְהַתְּחַנֵּן וּלְעֲשׂוֹת תְּקוּנִים לְתַקֵּן אֲפִלוּ פָּגַם מִחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר אֶחָד כִּי אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ עַד הֵיכָן עַד הֵיכָן מִגֵּיעַ פָּגַם הַהִרְהוּר חֵם וְשָׁלוֹם מְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן פָּגַם טִפַּת קָרִי אַחַת לְבַטְלָהּ חֵם וְשָׁלוֹם מִי יוּכַל לְתַקֵּן זֹאת מִי יוּכַל לְעֲשׂוֹת תְּקוּנִים עַל זֶה, וּלְרַצוֹת וּלְפַיֵּם אוֹתְךָ עַל זֶה אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה הֶאֱרַכְנוּ אֶת הַגְּלוּת, וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ לְאַרְצֵנוּ וְעַתָּה מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּבְאִיזָה לְשׁוֹן וּבְאִיזָה דְבוּרִים וּבְאִיזָה אִפֵּן אַתְּחִיל לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי וְאִיךָ אֶקְבַּל דְבוּרִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ "נְאֻלְמַתִּי דוּמִיָּה הֶחְשִׁיתִי מִטוֹב וּכְאֲבִי נֶעְכָר נְאֻלְמַתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ" כִּי הִשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְנִחַשְׁכוּ עֵינֵינוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ עַד אֲשֶׁר בְּעֹנוֹתַי הָרַבִּים, מִתְגַּבֵּר עָלַי הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל עֵת, וְאֵין לִי שׁוֹם שְׂמִיחָה אֲמַתִּיית אֲפִלוּ בְּעֵת שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְעֲשׂוֹת אִיזָה דָבָר שֶׁבְקֹדֶשׁה בְּעַבְדוּתְךָ וּבִירְאָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ, וְאֲנִי רְחוּק מִשְׂמִיחָה אֲמַתִּיית בְּתַכְלִית הָרְחוּק כִּי פָגַמְתִּי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, פָּגַמְתִּי בְּכָל מִינֵי שְׂמִיחָה דְקֹדֶשׁה, פָּגַמְתִּי בְּאַנְפִּין נְהִירִין עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים מִתְעוֹרְרִים בְּכָל עֵת הָאַנְפִּין חֲשׂוּכִין עָלֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה, שֶׁהֵמָּה הָיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ וְהֵמָּה הֵם רַב עֶקֶר הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּטוּלִים מֵעַבְדוּתְךָ בְּאַמְתִּי, וְעַל יָדָם בָּאוּ לָנוּ כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַמְּכַשׁוּלוֹת וְכָל הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפַשְׁעָנוּ נִגְדָה כִּי אֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵינוּ, וּכְאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכַמֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים

חוק נתן ולא יעבור

תקומב - צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"ל" - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁעָקָר כָּל הָעֹנֹת, וּבְפָרֵט פְּגַם הַבְּרִית בְּאִין עַל יְדֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְעֵתָה אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם אֵל חַי וְקַיִם מֵאִין אֲבִקְשׁ עֶזֶר וּתְרוּפָה לְמִכּוֹתַי הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד "אֲשָׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִין יָבֵא עֶזְרִי" מֵאִין אֲבִקְשׁ הַצֵּלָה וּמָנוֹס מֵאַחַר שְׁכָל אֶחָד תָּלוּי בַּחֲבֵרוֹ, שְׁמִחָה וּשְׁמִירַת הַבְּרִית, וּמֵאַחַר שְׁלֵא זָכִיתִי עֲדִין לְשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרָאוּי, מֵהֵיכָן אֶקְבֵּל שְׁמִחָה וּמֵאַחַר שְׁאֲנִי רְחוּק מִשְׁמִחָה דְקֻדְשָׁה, אִם כֵּן אֵיפּוֹא מֵהֵיכָן אֶקְבֵּל כֹּחַ וּגְבוּרָה לְזִכּוֹת לְשְׁמִירַת הַבְּרִית עַל כֵּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ בְּקוֹל מַר אֲזַעַק אֱלֹהִים בְּקוֹל צַעֲקָה בְּקוֹל אֲנָחָה בְּקוֹל דְּמָעָה אֶתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ בְּכָל מִינֵי תַחֲנוּנִים אֲנִי מִפִּיל תַּחֲנָתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי בְּכָל מִינֵי בִקְשׁוֹת אֲנִי מִבְּקֵשׁ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי קוֹרֵא אֱלֹהִים, חוּם וְחֶמֶל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּם וְחֲנּוּנִי, חֲנּוּנִי וּפְדֻנִי, פּוֹדֶה וּמְצִיל הַצִּילָנִי, גּוֹאֵל חֹזֵק לְמַעַנְךָ פְּדֻנִי, שׁוֹמֵעַ אֲנִקְתָּ אֲבִיוֹנִים שׁוֹמֵעַ צַעֲקוֹתַי וְאֲנַחְתִּי, מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אֵל תִּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי, כִּי "מָה בְּצַע בְּדָמֵי בְרֻדְתִּי אֵל שַׁחַת, הֵיזְדָּה עֶפְרַי הַיְגִיד אֲמַתְךָ הַצִּילָנִי מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם" כִּי אִין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי עַל יָדוֹ כִּי צָרוֹת נַפְשִׁי גָדְלוּ וְשָׁגְבוּ יוֹתֵר מִמְטַבְּעַ בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד יוֹתֵר מִיזְרַד בְּעַמְקֵי מַיִם וְאִם כָּל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ דְּבָרוֹ הַמְשׁוֹרְרִים דְּיוֹד הַמְלִךְ וְשָׂאֵר צַדִּיקִים אֲמַתִּים עַל עֲצָמָם, עַל פְּגָם קַל אֶחָד שֶׁהוּא פְּגָם קַל שְׁבִקְלִים דִּק מִן הַדֵּק, שְׂאִין פְּגָם כְּזֶה נִתְפַּס בְּדַעְתָּנוּ כְּלָל, אָנֹכִי מָה אֲעֲנֶה אֲבַתְרִיהוּ אָנֹכִי מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וְהִלּוֹאִי הָיִיתִי זֹכֶה עַל כָּל פָּנִים לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים בְּלֵב נְשָׁבֵר בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שִׁיְצָאוּ דְבַרְיָהֶם מִפִּיהֶם בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, אַף־עַל־פִּי שְׁבִאֲמַת לֹא פָגְמוּ כְּלָל וְאָנֹכִי פָגַמְתִּי בְּאַמֶּת הַרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר

וְעָרַף, עַל כֵּן אֵין לִי שׁוֹם תְּקוּהָ וּמִבְטָח וּמִשְׁעָן כִּי אִם עַל זְכוּת צְדִיקֵי אֲמֶת, צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם אֲשֶׁר עָלִיהֶם כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל נִשְׁעָן, אֲשֶׁר עֵצֶם קִדְשָׁתָם וְזְכוּתָם מִסְפֶּקֶת לְהָרִים וּלְהַגְבִּיּה וּלְקָרֵב אֲפִלוֹ אוֹתֵי אֱלֹהִים וְעַל כֹּחַם הַגָּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל תְּקִפָּם וְחֹזְקָם אֲנִי נִסְמָךְ, אֲפִלוֹ בְּגָלוֹת הַגָּדוֹל וְהַמֵּר הַזֶּה וְעָלִיהֶם תְּמַכְתִּי יִתְדוֹתַי לְקָרֵא אֱלֹהִים וְלִצַּעֵק אֱלֹהִים מִמָּקוֹם שְׂאֵנִי שָׁם וּבָאתִי לְפָנֶיךָ לְשִׁטַּח אֶת כַּפֵּי אֱלֹהִים, וּלְהָרִים עֵינַי לְמַעוֹן קִדְשָׁתְךָ, וּלְהַסְתַּכֵּל וּלְיַחַל לְהַמּוֹן חֲסִדֶיךָ שֶׁתַּחֲסֶם וְתַרְחֶם עָלַי וְתַעֲלֶה אוֹתִי מִטֵּיט הַיּוֹן, מִמְּצוּלוֹת יָם, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהָעֲנִינִים שִׁירְדֹתַי לְתוֹכְכֶם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הַרְעִים וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגִנּוֹת מִתְּחוּ וּבְחוּ וְחֲשֶׁךְ וְתַהוֹם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי, וּמִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת תְּטַהֲרֵנִי, וּמִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וְסִטְרִין אַחֲרָנִין תִּפְדֵּנִי וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת תִּקְדָּשֵׁנִי וּבְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְהַצְלוֹת תּוֹשִׁיעֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתַעֲזָרֵנִי שְׂאֵקֶשֶׁר עֲצָמֵי בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק אֱלֹהִים בְּאֲמֶת וְאֶקְשֶׁר יַחַד כָּל רַמ"ח אַבְרֵי וְשֵׁם"ה גִּידֵי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק שִׁיְהִיו כְּלָם מְקֻשָּׁרִים יַחַד וְאַחֲוִיזִים וְדְבוּקִים בְּמַחְשָׁבָה קְדוֹשָׁה אַחַת לְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאֲמֶת, בְּאִפֶּן שְׂאֵזְכָּה לְהִיוֹת סוּר מִרַע בְּאֲמֶת שְׂאֵזְכָּה לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים וּמַחְשְׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים וּמִכָּל מִינֵי פְגָם הַבְּרִית חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שֶׁבְּעוֹלָם וְתַמְחֵל וְתַסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי שְׁחָטָאתִי וְשִׁעוּיֹתַי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתִתֵּן כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הַנְּהַ וּמַעֲתָה תַעֲזָרֵנִי וְתִזְכְּנֵי לְהִיוֹת קְדוֹשׁ וְטָהוֹר בְּאֲמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב וְתִזְכְּנֵי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְּמִתָּר לִי, וְאֵזְכָּה לְפָרִישׁוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה בְּאֲמֶת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב עַד שְׂאֵזְכָּה חֵישׁ קַל מְהֵרָה לְקִדְשָׁת הַבְּרִית

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקמד - צמר מוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּאַמַת וְתִשְׁפִיעַ עָלַי מִמְעוֹן קִדְשְׁתָּךְ שְׂמֵחָה וְחֵדוּה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד "שׂוֹשׂ אֲשִׁישׁ בְּה' תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְקֵי" וְאַזְכֶּה
לְגִיל וְלִשְׂמֵחַ בִּישׁוּעָתָךְ תָּמִיד וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנֵיךָ וְתִזְכְּנִי לְפָנִים
מְאִירוֹת לְאַנְפִּין נְהִירִין לְפָנִים שֶׁל שְׂמֵחָה דְקִדְשָׁה, לְאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ
חַיִּים מְשִׁמַּח נַפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שְׁלַח עָלַי שְׂמֵחָה מִמְעוֹנְךָ וְשִׂמְחַ
נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה מְאֹד "שִׂמְחַ נַפְשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי
אֲשָׂא תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים, שׁוֹבֵעַ שְׂמֵחוֹת אֶת פְּנֵיךָ, נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נְצַח":